

SKATTEMINISTERIET

jJ.nr. 2009-418-0144
Dato: 02-12-2009

Til

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 67 af 16. november 2009.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bjarne Laustsen (S).

Kristian Jensen

/Jens Madsen

Spørgsmål 67:

”Ministeren bedes sende udvalget en samlet redegørelse for udgifterne til skattemæssige fradrag m.v. for udenlandske virksomheder og arbejdere i Danmark. Desuden ønskes det oplyst, hvad de samlede udgifter er til øvrige ydelser m.v. til udenlandske arbejdere i Danmark, og endelig bedes ministeren vurdere omfanget af skatteunddragelse for så vidt angår udenlandske virksomheder og medarbejdere, der opererer i Danmark, set i relation til det samlede beløb på 3 mia. kr., der blev nævnt i DR Søndag den 15. november 2009.”

Svar:

Som jeg ser det, kan spørgsmålet opdeles i følgende tre underspørgsmål vedrørende udenlandske virksomheder og medarbejdere, der opererer i Danmark:

- a. Der ønskes en redegørelse for udgifter til skattemæssige fradrag.
- b. Der ønskes oplysninger om de samlede udgifter til ydelser m.v.
- c. Der ønskes en vurdering af omfanget af skatteunddragelser set i relation til det samlede beløb på 3 mia. kr., der blev omtalt i 21 Søndag på DR den 15. november 2009.

Ad a.

SKAT har oplyst:

”SKATs registreringer af virksomheder og personer tager udgangspunkt i skattepligts indtræden og ophør (defineres som fuldt eller begrænset skattepligtig).

SKATs registreringer tager ikke udgangspunkt i, hvorvidt en virksomhed f.eks. har udenlandsk ejerskab eller ej, ligesom registreringen ikke tager udgangspunkt i, hvorvidt en person har dansk eller udenlandsk nationalitet (f.eks. statsborgerskab).

En sådan afgrænsning er ikke relevant for SKATs administration, og det vil derfor ikke være i overensstemmelse med Persondatalovens § 5 at indsamle og registrere pågældende oplysninger.

SKAT har således ikke oplysninger, der kan afgrænse personkredsen beskrevet som ’udenlandske arbejdere og virksomheder i Danmark’.

SKAT har ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at kunne skønne, hvor mange procent af fuldt skattepligtige personer i Danmark, der kan rubriceres som ”udenlandsk arbejdskraft”, ligesom det er uvist, hvor mange begrænset skattepligtige til Danmark, der udgøres af ”udenlandsk arbejdskraft”. Det samme forhold gør sig gældende for antallet af ”udenlandske virksomheder”.

Ad b.

Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at der på nuværende tidspunkt ikke findes tal for udbetaling af alle former for ydelser til alle udlændinge.

Ad c.

I DR-udsendelsen 21 Søndag oplyses det, at statens provenutab i forbindelse med udenlandske arbejdere udgør ca. 3 mia. kr. årligt. Dette er ikke korrekt.

I udsendelsen nævnes mange forskellige fradrag, som en udenlandsk arbejder kan fradrage i den skattepligtige indkomst. Bl.a. henvises til, at udenlandske medarbejdere især benytter sig af det såkaldte rejsefradrag. Rejsefradraget og andre lønmodtagerfradrag, såsom fradrag for dobbelt husførelse, beklædning, arbejdsværelse i hjemmet m.v., er fradrag med standardsatser eller for faktiske udgifter, der dækker en række omkostninger forbundet med udførelsen af lønmodtagernes job.

De 3 mia. kr. er, hvad der er selvangivet vedrørende disse fradrag i 2008, og altså ikke udtryk for et egentligt provenutab. Fradraget ”øvrige lønmodtagerudgifter” tages som et ligningsmæssigt fradrag, hvorfor skatteværdien i en gennemsnitskommune udgør 33,5 pct., og derfor udgør den samlede skatteværdi ca. 1 mia. kr. årligt. De 1 mia. kr. vedrører imidlertid, som nævnt, også andre former for fradrag og kombineret med, at mange danskere også foretager rejsefradrag, eksempelvis jyske håndværkere, der arbejder i København, så kan langt fra hele beløbet på 1 mia. kr. henføres til udenlandske arbejdere.

Uanset beløbets størrelse er det imidlertid en problemstilling, regeringen gennem længere tid har haft fokus på. Regeringen og Dansk Folkeparti indførte således i forbindelse med *Forårspakke 2.0* et loft på 50.000 kr. årligt over fradrag for rejseudgifter i forbindelse med arbejde på et midlertidigt arbejdssted. Loftet gælder både for fradrag med standardsatser og med faktiske udgifter og for såvel danskere som udlændinge, der arbejder i Danmark. Med lovændringen begrænses således også de meget store fradrag, som udenlandske medarbejdere, har kunnet foretage ved arbejde i Danmark. Denne stramning blev i forbindelse med lovforslagets gennemførelse skønnet til at reducere fradragene på dette område med ca. 800 mio. kr. årligt, svarende til et merprovenu på ca. 270 mio. kr.

I forbindelse med skatteunddragelse og kontrol har SKAT oplyst følgende:

Fra SKATs såkaldte complianceprojekt, hvor der blev foretaget grundig kontrol af 10.729 tilfældigt udvalgte borgere vedr. indkomståret 2006, fremgik det, at der var fejl i 25,9 pct. af de beløb, der blev selvangivet i rubrikken ”øvrige lønmodtagerudgifter”.

SKAT har som nævnt ovenfor ikke oplysninger, der kan afgrænse personkredsen beskrevet som ’udenlandske arbejdere og virksomheder i Danmark’.

Af det nævnte complianceprojekt fremgik det videre, at 37 procent af de fejl, der blev begået vedrørende ”øvrige lønmodtagerudgifter”, kan henføres til rejsefradraget. De resterende 63 procent vedrører blandt andet fortæring og beklædning, arbejdsværelse i hjemmet, dobbelt husførelse, faglitteratur, kongres og kursusudgifter.

I forbindelse hermed kan det oplyses, at der i forlængelse af initiativet i *Forårs-pakke 2.0* til begrænsning af meget store fradrag, er iværksat overvejelser om, hvorvidt de administrative procedurer i forbindelse med bl.a. forskudsregistrering og udbetaling af overskydende skat, herunder Tast Selv, i endnu højere grad kan indrettes på, at udlændinge, der arbejder i Danmark, ikke får store skatterestancer.”